üht ehk teist isseennese tarkusse head fulutas. Ükskord ütles ta neile: „Nisuggused lurjussed, kui teie ollete, teie ei tunne egga tea keddagi lodud asjade kasso egga immet! — nimmetate wahhest päikest — päike polle imme assi keddagi, agga ku — kui ku ei paistaks, siis ei nääks meie ösе keddagi; agga päike paistab päwa aial üksi, mis kasso sest on — päwa on muidogi walge kül.

Hul kas.

Kögi tüdruk panni tinna taldrikkuga praetud kallad sütte tulle peále, et sojad piddid seisma, ja läks isse muud teggemist teggema. Nattokesse aia pärrast, kui kallo tulle pealt ärra läks wötma, olli tinna taldrik jo ärra sullanud. Kui tüdruk sütte peal muud ei näinud, kui paljad körwend kallad, ütles ta: „Ennä immet! wist meie kas hulluks läinud! — taldrikko öggind ta raibe ärra ja kallad jätnud järrele.“